

Izrael by stále neměl poskytovat zbraně Ukrajině

NI nationalinterest.org/feature/israel-still-should-not-provide-weapons-ukraine-206268

4. března 2023

První výročí ruské invaze na Ukrajinu je vhodnou dobou k posouzení politiky Izraele vůči Izraeli, zejména jeho odmítnutí prodat Ukrajině zbraně. Potřeba tohoto posouzení je obzvláště naléhavá vzhledem k úzkému strategickému vztahu, který se objevil mezi Ruskem a Íránem, a důsledkům pro americko-izraelské vztahy.

Izrael sympatizuje přímo s Ukrajinou. Přesto se jeho dosavadní reakce omezila na významnou, nikoli však ohromující, humanitární pomoc, včetně polní nemocnice, sanitek, ochranných vest, přileb, potravin, zařízení na čištění vody a dalších. Izrael údajně také poskytl Ukrajině zpravodajské informace a hlasoval s nimi v OSN. Izrael naopak vytrvale odmítá ukrajinské žádosti o poskytnutí zbraní, včetně těch obranných, jako je Iron Dome .

Zraněný medvěd je obzvláště nebezpečný a Rusko může Izraeli způsobit vážné škody. Domníváme se tedy, že odmítnutí Izraele prodat Ukrajině zbraně je i nadále přiměřené, ale že se to může změnit v závislosti na akcích Ruska. Prozatím navrhuje řadu polovojenských opatření, která by byla pro Ukrajinu velmi užitečná a zasadila by Izrael pevně do západního tábora, ale zmírnila by reakci Ruska.

Existuje sedm hlavních důvodů pro naši opatrnost.

Za prvé, Írán dodal Rusku 1 700 dronů, zřejmě staví v Rusku továrnu na výrobu dalších až 6 000 a možná mu poskytne balistické střely. Na oplátku Rusko údajně souhlasilo s tím, že Íránu dodá stíhačky SU-35, vrtulníky a možná i systém protivzdušné obrany S-400, válečné lodě, ponorky a satelity. Rusko a Írán již spolupracují v kybernetické oblasti. Nedávno také podepsali dvě dohody určené k podpoře bilaterálních ekonomických vazeb a obcházení mezinárodních sankcí: „dopravní koridor“ z Ruska do Íránu a dále na Dálný východ; a alternativní mechanismus ke globálnímu systému SWIFT. Izrael se musí vyhnout opatřením, která mohou vést k ještě těsnějšímu rusko-iránskému strategickému spojení.

Za druhé, Rusko a Írán jsou dva hlavní hráči v Sýrii. Občas se Rusko snažilo vyvážit úsilí Íránu rozšířit tamní vliv, včetně vybudování významné vojenské přítomnosti a využití Sýrie k předání zbraní Hizballáhu. Válečné potřeby přinutily Rusko stáhnout některé síly ze Sýrie, ale ne S-400. Pokud by byla použita proti izraelským letadlům, byla by schopnost Izraele čelit nahromadění Íránu značně omezena. Rusko se toho zatím zdrželo, ale to se může kdykoli změnit. Stejně jako země NATO je dnes Izrael v první linii s Ruskem a může se kdykoli ocitnout ve válce s Íránem, Hizballáhem a Íránem podporovaným Hamasem a Palestinským islámským džihádem. Izrael nemůže dopustit, aby se to stalo.

Za třetí, Rusko je stranou jaderné dohody s Íránem a probíhajících mezinárodních jednání. Rusko v tomto ohledu občas sehrálo konstruktivní roli, ale nedávno podporovalo Írán v Mezinárodní agentuře pro atomovou energii a může být velmi rušivé. Zoufalé Rusko by dokonce mohlo poskytnout Íránu konkrétní pomoc pro jeho jaderný program. Izrael si nemůže dovolit Rusko příliš odcizovat.

Za čtvrté, Izrael není globální mocností s velkými zásobami zbraní, nemá náhradní kapacity a nemůže přenést kritické systémy na Ukrajinu, aniž by ohrozil svou vlastní bezpečnost. Ve skutečnosti má minimální počet nezbytných baterií Iron Dome a nedostatek

protiraketových střel. Navíc, jak naznačil ukrajinský ministr obrany, pro její potřeby lépe vyhovují jiné systémy, včetně amerických, jejichž dodávky se Spojené státy zatím zříkaly. Ukrajina skutečně chce zatáhnout Izrael do konfliktu na své straně. To je pochopitelné, ale Izrael musí zvážit své celkové zájmy, nejen pocity.

Za páté, asi 15 procent izraelské populace má kořeny v bývalém SSSR a 600 000 Židů stále žije v Rusku. Rusko již přijalo opatření, která mají prokázat svou schopnost zastavit emigraci. Shromažďování vyhnanců je *raison d'être* Izraele .

Za šesté, pokud Spojené státy nezmění politiku částečného odpoutání se od Blízkého východu, kterou prosazují čtyři po sobě jdoucí prezidenti, Rusko zůstane kritickým hráčem v regionu. Kromě podpory Íránu poskytuje Rusko Turecku a Egyptu pokročilé zbraně a jaderné reaktory, které by se mohly proměnit ve vojenské jaderné programy, navrhlo podobné dohody se Saúdy a dalšími, je důležitým hráčem v OPEC+ a Libyi a další.

Za sedmé, Francie, Německo, Japonsko a další přední státy poskytly Ukrajině pouze omezenou pomoc, a to opožděně a váhavě. Jižní Korea odmítla poskytnout jakékoli zbraně . Dokonce i Spojené státy zavedly přísná omezení na druhy zbraní, které poskytují, například na letadla, rakety, systémy protivzdušné obrany a až dosud na tanky. Izrael nemusí být v této otázce v popředí. Někteří zpochybňují závazek Izraele vůči západnímu táboru, protože od něj mají velká očekávání; jiní proto, že chtějí tento problém využít jako součást širší delegitimační kampaně. Většina chápe, že strategické okolnosti Izraele vyžadují bolestivé kompromisy mezi morálními a strategickými ohledy.

Změny v odmítnutí Izraele dodávat zbraně Ukrajině by mohly být oprávněné, pokud by se například Rusko rozhodlo omezit svou svobodu vzdušného manévru v Sýrii; dodal Íránu určité zbraňové systémy, např. S-400; zaujal v jaderných rozhovorech jasně obstrukční postoj; nebo poskytoval přímou pomoc íránskému

jadernému programu. V každém případě by detaily určovaly povahu reakce Izraele. Rusko musí pochopit, že Izrael má schopnost významně poškodit jeho zájmy, bude-li zatlačen příliš daleko.

To, co by měl Izrael dělat, kdyby nebyl pohlcen domácími křečemi, je poskytovat Ukrajině nadměrnou humanitární pomoc. V případě potřeby by měla poslat polní nemocnici zpět na Ukrajinu tím, že ji přemění na operaci Izraelských obranných sil (IDF); vyslat pátrací a záchranné týmy IDF; rozšířit rehabilitační programy pro zraněné Ukrajince; a dokončit přenos raketové výstražné technologie přislíbené Ukrajině, všem oblastem, ve kterých je Izrael globálním lídrem. Ta by měla opět zajišťovat nouzové zásoby pro ukrajinské civilisty.

Rozšířená pomoc, jako je tato, by byla pro Ukrajinu významným přínosem, ale pravděpodobně nepovede k nadměrné ruské reakci. Všechny strany chápou, že hra má určitá pravidla.

Chuck Freilich je vedoucí pracovník Institutu Miryam a byl zástupcem poradce pro národní bezpečnost v Izraeli.

Danny Ayalon , politický expert z Miryam Institute, je bývalý náměstek ministra zahraničí Izraele a bývalý velvyslanec ve Spojených státech.

Oba autoři jsou spoluhostiteli dvoutýdenního podcastu Institutu Miryam, Israel Defense and Diplomacy Forum (IDDF) .

Obrázek: Shutterstock.